

VIETNAM-SOLIDARITET

USA - Imperialismens forbrydelser mod menneskeheden

Vietnam-Solidaritet er månedligt organ
for Vietnamindsamlingen og De Danske
Vietnamkomiteer. Bladet redigeres af
et udvalg. Ansvarlig: Otto Sand, Pr.
Jørgensgade 12 A, 2200 N. Bladets
adresse: Grønnegade 37, 1107 K.

Solidaritet

Giro 16 16

VJETNAM-INDSAMLINGEN vil i løbet af for-
året afholde et "marked". Hertil skal vi
bruge tøj, bohaver, nips, bøger m.m.
Har du nogle ting, du kan undvære så ring
til FA 31 74 kl 12 til 18 eller henvend
dig i Slotsgade 22. Vi er villige til
selv at afhente tingene.

USA-IMPERIALISMENS FORBRYDELSER MOD MENNESKEHEDEN

Mai-Lai massakren vakte opsigt og moralsk forargelse. Man fordømte USAs "beskidte" krig og følte, at den vestlige civilisation var i fare. I nedenstående artikel beskæftiger Nikolaj Lohman sig med de mange amerikanske massakrer og viser, hvordan

de er en del af landets imperialistiske system, hvorledes de har foregået og stadig vil foregå, indtil det amerikanske folk knuser den amerikanske monopolkapitals herredømme.

Amerikanske soldater har afsløret og offentliggjort en række makabre eksempler på USA-imperialismens gemene grusomheder mod det vietnamesiske folk. Afsløringerne har været af et sådant omfang, at det ikke har været muligt for den militære og politiske ledelse i USA at fortie dem. Reaktionen på afsløringerne har verden over været præget af lede, afsky og forfærdelse. I virkeligheden er disse episoder kun nogle enkelte tilfælde af tusinder og atter tusinder forbrydelser, som USA-imperialismen har gjort sig skyldig i.

Listen over USA-imperialismens perverse uhyrligheder begået mod det vietnamesiske folk er så omfattende og kvalmende, at normale mennesker har svært ved at forestille sig dem. Der er tilvejebragt et så omfattende bevismateriale, at det nu ikke kan bestrides, at USA-imperialismens grusomheder i Vietnam, er et bevidst forsøg på at udrydde den vietnamesiske befolkning. Fandtes der ikke et andet USA, ville det være absurd at kalde USA et civiliseret samfund.

Nixon-administrationen har meddelt, at de ansvarlige for forbrydelserne i May Lai vil blive stillet for en krigsret sigtet for mord på civilbefolkningen. Det må derfor forudses, at offentligheden i den kommende tid vil blive vidne til en tragisk farce af en retsag med et eller flere justitsmord som resultat. Den kynisme og afstumpethed, der kendetegner USAs ledere, er nu gået så vidt, at man for at redde sit eget ansigt vil straffe en sølle løjtnant for massemordene i Mai Lai, og således give offentligheden indtryk af, at forbrydelserne i May Lai var et isoleret tilfælde, som man fordømmer. Hvad har denne sølle løjtnant gjort, som ikke den amerikanske imperialisme har gjort eller medvirket til at gøre overalt i verden, hvor folkene har rejst sig mod imperialismens åg? Nu vil løjtnanten sikkert blive dømt - offentligheden vil blive beroliget, og USA-imperialismen vil fortsætte rædselsgerningerne mod det vietnamesiske folk. De virkelige skyldige - den amerikanske monopolkapitals anonyme bagmænd, der dirigerer USAs industrielle, finansielle og politiske hieraki, vil ikke kunne dømmes.

Disse bagmænd, hvis rigdom og magt er forbundet med de største forbrydelser, som er begået mod menneskeheden, beskyttes af det imperialistiske samfundssystem i USA.

Den amerikanske imperialismeskyldig i aggression og vold mod mennesker overalt i verden, men dens forbrydelser rammer dog først og fremmest folkene i den tredje verden.

USA-IMPERIALISMENS FORBRYDELSE I LATINAMERIKA.

I Latinamerikas nyeste historie har USA-imperialismen begået alt for mange grusomheder til at folkene i Latinamerika kan glemme dem. I mere end et hundrede år har USA udplyndret dette kontinent. Amerikanske marineinfanterister er blevet berygtede på grund af de talrige massakrer og andre uhyrligheder, som de har begået mod civilbefolkningen i Latinamerika. Som eksempel på de mest bestialske og omfattende grusomheder op til Anden Verdenskrig kan nævnes massebordene på lokale patrioter på Haiti i 1915 og bombemassakrerne overalt 70 byer i Nicaragua i 1926. Lige som marineinfanteristerne har CIA ansvar for utallige forbrydelser. USA's ambassader og militærmissioner i Latinamerika er oftest permanente spionagecentre, der arbejder snævert sammen med CIA, som bl.a. opretter skoler og specialkurser, der træner lokale forbrydere og agenter i de mest raffinerede mordmetoder mod anti-imperialistiske ledere.

Amerikansk helikopter deltager i peruviansk togt mod landets indianermindretal.

Det er blevet fastslået, at der finder en systematisk udryddelse sted af Latinamerikas indianere. De nordamerikanske indianeres tragedie i det forrige århundrede bliver nu gentaget, men denne gang foregår den på meget kortere tid. Hvor der bare for ti år siden levede millioner af indianere vil disse være fuldstændigt udryddede inden 1980 fastslår udenlandske etnologer. Amerikanske jordopkøbere, som i de fleste tilfælde repræsenterer store amerikanske interesser, deltager i og er medansvarlige for denne én af efterkrigstidens grusomste masseudryddelse af mennesker.

I tiden efter den Anden Verdenskrig har USA's udplyndring af Latinamerika omtrent nået sit klimaks og kan næppe komme meget længere. USA-imperialismens politik i Latinamerika idag er derfor med alle midler stort set at bevare det erobrede. De latinamerikanske diktaturer og oligarkier er købt og betalt af USA, og demokratiske valg er derfor uden betydning. De anti-imperialistiske kræfter i Latinamerika idag ved, at forsøg på at bryde USA's magtstilling er ensbetydende med grusom amerikansk gengældelse. De husker massakrerne i Cuatamala 1954, Panama 1959 og 1964 og Den Dominikanske Republik 1965. USA tillader ikke et nyt Cuba. Idag er USA derfor tvunget til at gøre forbrydelserne fra Vietnam om igen i Latinamerika. Amerikanske specialtropper er nu sat ind i kampen mod folket i Latinamerika. De samme våbentyper anvendes, landsbyer ødelægges med napalm, og befolkningen udsættes for de værste uhyrligheder.

USA-IMPERIALISMENS FORBRYDELSE I ASIEN.

Asien er et kontinent som USA-imperialismen først efter Anden Verdenskrig har kastet sig over, idet den europæiske imperialism indtil da var næsten enerådende i denne verdensdel. I 1948 indledte USA sin væbnede aggression mod den nationale befrielsesbevægelse på Philippinerne, og dette blev indledningen til de værste forbrydelser der er begået mod folkene i Asien.

Under dække af FN kunne USA i 1950 intervenere i Korea. Det koreanske folk blev udsat for de frygteligste lidelser og Ko-

rea blev systematisk sønderbombet. USA eksperimenterede med alle tænkelige former for ødelæggelsesvåben. Selv kemiske og bakteriologiske våben, som nazisterne tøvede med at bringe i anvendelse under den Naden Verdenskrig, brugte USA mod det koreanske folk. De samme grusomheder, som idag bliver begået i Vietnam, blev begået i Korea. McCarthyismen som dengang var en sørgelig kendsgerning i alle NATO-lande bevirkede, at selv det mest dokumenterede bevis materiale om USA's krigsforbrydelser i Korea blev afvist og stemplede som løgnagtig propaganda. I 1953 blev USA-imperialismen tvunget til at standse sine vanvittige myrderier i Korea. Landet blev delt, og Sydkorea blev besat af USA, som senere tvang det sydkoreanske folk til at deltage i udryddelseskrigen mod det vietnamesiske folk.

KRIGSFORBRYDELSE MOD LAOS.

Senere fulgte forbrydelserne mod det laotiske folk sideløbende med forbrydelserne i Vietnam. I Laos, som idag benævnes "det andet Vietnam", har USA-imperialismen siden 1954 ført en "tys-tys" krig, og terroren mod det laotiske folk antager ligesom i Vietnam karakter af regulært folkemord.

En monotome række af krigsforbrydelser, som USA-imperialismen har begået, får således den kommende retsag mod løjtnant Calley til at ligne en bedrøvelig og tragisk forestilling, som det er umuligt at tage alvorligt. Lige så lidt skal man tage præsident Nixon alvorligt, når han som for nylig over for verdensoffentligheden tilkendegiver, at USA vil afstå fra nogen sinde at gøre brug af kemiske våben i en krig.

Indtil nu er USA den eneste nation, som har gjort og fortsat gør brug af sådanne våben. Siden denne afstumpede bandit er kommet til magten i USA, er den kemiske krigsførelse i Vietnam blevet intensivere. Næsten 300.000 vietnamesere er blevet forgiftet af kemiske giftstoffer som amerikanerne i de forløbne 12 måneder har spredt ud over Sydvietnam. 75% af afgrøderne på ca 900.000 ha. er blevet spoleret, og store områder ligger nu øde hen som følge af amerikanernes hærgen.

USA-IMPERIALISMENS FORBRYDELSE I SIT EGET LAND.

USA-imperialismens forbrydelser er ikke, som mange vil hævde, hændelige uheld og isolerede tilfælde, men simpelthen nødvendige og logiske konsekvenser af det politiske og økonomiske system i USA. Et system der udøves af monopolkapitalen, og som er den frygteligste trussel mod hele menneskeheden idag.

Analysere man dette system, vil man hurtigt opdage, at det ikke er hændelige uheld at politiske modstandere myrdes, at farvede lynchies og hundrede år efter slaveriets officielle ophør stadig må friste en tilværelse som andenrangsborgere. Alt dette passer ind i et tydeligt mønster - the american way of life - et system som bruger rettens herredømme til at retfærdiggøre overgreb og mord.

Det imperialistiske system i USA affinder sig normalt med kritik, så længe den er verbal og virkningsløs. Når kritikken imidlertid får mening og bliver rettet imod årsagerne til dette systems volds-herredømme, må kritikken stoppes - og nødvendigt med mord.

The Black Panther Party, som idag i USA udgør en magtfuld opposition mod systemet, er udsat for en forfølgelse, som antager karakter af en regulær udryddelseskrig mod partiets medlemmer. I 1968 er 28 medlemmer af Partiet blevet myrdet af po-

litiet, mens hundreder er indespærret i fængsler. Partiets medlemmer udsættes for vilkårlige arrestationer for senere i fængslerne at blive udsat for en rystende behandling. Partiets leder Bobby Seale blev i retten nægtet at forsvare sig mod anklagerne. Siden blev han bagbundet og kneblet i retsalen, og er nu indlagt med indre blødninger efter tortur i fængslet.

Udryddelsen af partiets medlemmer har nu antaget sådanne former, at Panthere har planer om at klage til FN's menneskeretskommission, idet man henviser til, at for-

følgelsen af Partiets medlemmer bør kunne falde ind under betegnelsen folkemord.

Det er således ikke sandt, som mange hævder, at Medgar Evers, Malcolm X, Martin Luther King og andre blev myrdet af forvirrede eller sindsyge personer. De blev myrdet af systemet, det imperialistiske system, som ingen amerikansk reformator vil have nogen chance for at gennemføre meningsfyldte ændringer i.

N. Lohmann.

HUSK:

Giro 15 16 50 De Danske Vietnamkomiteer
Giro 15 11 77 Vietnam-Solidaritet
Giro 16 16 Vietnam-Indsamlingen

BW / TÅREGAS

I denne artikel vil Per Sørup kort gennemgå de nye gasser, som vi har set politiet benytte mod folkelige demonstrationer i USA, Frankrig m.m. Men disse gasser er ikke kun noget, der eksisterer u-

den for vore grænser. Også det danske politi er i besiddelse af en meget effektiv tåregas, som når situationen er moden vil blive sat ind mod os.

FORBINDELSEN MELLEM POLITI OG MILITÆR.

Det er indlysende, at politiets og militærets interesser på mange felter er sammenfaldende. Deres hovedopgave er den samme: at tjene magthaverne blindt, adlyde deres vilje og undertrykke folket og dets meninger.

Det kan ofte være vanskeligt i praksis at afgøre, hvorvidt et korps tilhører politiet eller militæret, og også formelt er grænsen vag. Forsvarskomplekset har egne politistyrker og disse ses til tider indsat på opgaver, som principielt burde varetages af den civile ordensmagt. Carl Madsen påviste under den store Vietnam-sag i Københavns Byret, hvordan Hjemmeværnets Politikompagnier havde deltaget i angrebet på demonstranterne den 27. april 1968 ved den amerikanske ambassade, hvordan politiets ledere denne dag var - eller havde været - højtstående officerer i disse Hjemmeværnskompagnier. Man husker ligeledes, hvordan regulære tropper med opplantede bajonetter blev sat ind mod demonstranter i Randers i 1964 under protesterne mod den tyske militære deltagelse i øvelser i Jylland. Politiets og militærets efterretningstjenester kan givetvis kun skelnes fra hinanden af særligt indviende. Denne snævre forbindelse mellem magthaverens ydre og indre forsvar er ganske klar, men kan alligevel ikke påvises for tit.

VIET NAM.

Det kan naturligvis heller ikke undre, at der også våbenteknisk eksisterer et in-

timt samarbejde mellem politiet og militæret. Vi har i tidligere artikler om kemiske og biologiske våben omtalt de amerikanske såkaldte "riot-control" våben (riot = opstand, demonstration) og den udstrakte brug af kemiske våben i amerikanernes krig mod det vietnamesiske folk.

Denne type våben vil blive politistyrkerens vigtigste middel til nedkæmpning af demonstrationer i løbet af få år - om den ikke allerede er det idag.

Vietnam tjener for disse våben, som på så mange andre områder, amerikanerne og deres lakajer som forsøgsområde, hvor stoffer med endnu relativt ukendt virkning bliver afprøvet i praksis under udvisning af næsten ufattelig kynisme. (Husk at USA siden 1962 i Viet Nam har besprøjtet rismarker og jungleområder på godt fire gange Danmarks størrelse med plantegifte, på trods af selv amerikanske videnskabsmænds advarsler om at disse giftstoffers effekt er aldeles ukendt og kan befrygtes at være katastrofalt alvorlig. Husk, at det der manglede i napalm-bomberbes fuldkomme ørelse fra USA's krig i Korea er blevet fuldstændt i Vietnam.)

RIOT-CONTROL.

De "riot-control" våben, som afprøves i Vietnam, grupperes normalt i to typer. En gruppe, der (lidt unøjagtigt) kan betegnes tåregasser, og en gruppe, som amerikanerne selv kender "incaps" (af incapacitating agents = uskadeliggørende stoffer). Den sid-

ste gruppe omfatter gasser, der fremkalder hallucinationer og manglende koncentrationsevne samt virker fysisk og psykisk sløvende.

maj-revolten i Paris, 1968. Som følge af brugen af gas konstateredes flere tilfælde af blindhed hos ofrene foruden i det mindste et dødsfald.

Den lille spray på billedet kaldes MACE. Den indeholder komprimeret tåregas. I løbet af de sidste år er den blevet standard udstyr i det amerikanske politi. Og bliver det nu formodentlig også i det danske.

Den første type, tåregasserne, er den politistyrkerne i øjeblikket er mest interesseret i - omend der ikke kan herske tvivl om, at også "incaps" vil blive taget i anvendelse under fremtidige konfrontationer mellem politi og demonstranter, tillige med de ny og udviklede "hallucinogener", hvis virkning i høj grad må tiltale politilederne.

TÅREGAS.

Vi skal i det følgende give en kort oversigt over de sidste års vigtigste politiaktioner, hvor tåregas er blevet anvendt mod demonstranter.

Franske politisoldater foretog massive gasangreb på demonstrerende studenter under

Efter urolighederne i Nord Irland i dette efterår nedsattes en engelsk regeringskommission til undersøgelse af påståede varige skader på civile forårsaget af gasangreb. Kommissionen har indtil videre anbefalet en grundig undersøgelse af gassernes farmakologiske virkning, idet denne efter kommissionens skøn ikke er tilstrækkeligt kendt.

I Flg. engelske politiregulatorer må CS-gas kun anvendes "overfor bevæbnede kriminelle", desuden understreges det, at de "under ingen omstændigheder må anvendes i tilfælde af uroligheder".

Udviklingen i USA i de seneste år viser, hvordan anvendelsen af gas i Viet Nam har påvirket politiet i dets metoder til nedkæmpelse af demonstrationer. Man må

gøre sig klart, at militæret er direkte interesseret i en udvidet brug af tåregas i tilfælde af civile uroligheder. En tidligere embedsmand i Pentagon har udtalt, at: "vi ved brugen af tåregas under civile uroligheder opnår to ting: urolighederne bliver nedkæmpet, men vi gør også folk vant til brugen af kemiske våben. Kan vi på denne måde ændre den offentlige reaktion på CBW (kemisk-biologisk krigsførelse) vil vi være i stand til at udvikle og bruge våben, som ellers ville være udelukket".

■ Berkeley blev der i maj 1969 pumpet tåregas ud fra lavtflyvende helikoptere over en demonstrerende menneskemængde, som protesterede mod forbudet mod oprettelsen af den såkaldte "folkets park". Ved samme lejlighed blev to mennesker dræbt af politiets jagtgeværer.

Under moratoriedemonstrationerne i Washington i november måned kunne man se politisoldater beskæftiget ved pumper, der sprøjtede gas mod de demonstrerende menneskemængder.

Amerikanerne, der i Vietnam bruger tonsvis af CS-gas mod vietnameserne før et område bestryges med maskingevarild fra lavtflyvende helikoptere, har ikke villet anerkende, at tåregas er omfattet af den internationale Geneve Konvention fra 1925, der forbyder brugen af krigsgas. President

Nixons pressekonference den 22. november, som skulle give verdensopinionen indtryk af et "fredselskende USA" gennem en række (tomme) udtalelser om en påstået ændring i amerikansk politik med hensyn til kemiske våben, viste sig ved Sveriges aktion i FN midt i december som endnu en amerikansk løgn. Sverige stillede ved denne lejlighed forslag om, at FN medlemmerne gennem en afstemning stadfæstede den almindelige opfattelse at brugen af tåregasser og løvfældningsmidler i krigstilfælde strider mod omtalte Geneve-Konvention. Forslaget blev vedtaget med 58 stemmer. USA, Australien og Portugal stemte imod. 35 lande undlod at stemme, deriblandt Danmark.

DANSK TÅREGAS.

Det danske politikorps rustet sig som dets amerikanske allierede med tåregas til imødegåelse af fremtidige demonstrationer. Allerede nu findes tåregasgranater i alle større danske byer. Lederne af politiaktioner har fået frie hænder til selv at afgøre, hvornår gasangrebene skal sætte ind.

Det danske politis tåregas produceres af den vesttyske fabrik Bergholtz, som imidlertid for nylig har indstillet produktionen, fordi gassen fremkaldte eksem og udslæt hos fabrikkens arbejdere.

Politiets Udrykningstjeneste, under hvem disse sager sorteres, har endnu en gang vist sin intime tilknytning til sine militære forbilleder inden for forsvaret ved at alliere sig med krigsgas eksperter fra hærens ABC-skole ved gennemprøvelsen af ny gasser til forsyning af det danske politi. Det menes, at en svensk type foreløbig har vakt størst interesse.

Per Sørup

I næste nummer af Vietnam-Solidaritet, som udkommer den 25. februar, vil vi behandle den spirende fascisme i USA og kort omtale de forskellige organisationer, der kæmper imod denne udvikling.

HVAD ER FNL'S MÅL ?

Ifølge FNL's manifest, skal FNL forene alle befolkningsgrupper, alle sociale klasser, nationaliteter, politiske partier, organisationer, religiøse bevægelser og patriotiske personligheder uden hensyn til deres politiske tilhørsforhold for at bekæmpe og styrte USA-imperialisterne og deres håndlangere for at virkeliggøre uafhængigheden, demokratiet, freden og neutraliteten og gå hen imod landets fredelige genforening.

HVOR MANGE LANDE HAR ANERKENDT SYDVIETNAMS PROVISORISKE REVOLUTIONÆRE REGERING?

25 regeringer i Asien, Afrika, Europa og Latinamerika har anerkendt PRG og 19 lande har etableret diplomatiske kontakter på ambassadørniveau med PRG. PRG har desuden to informationskontorer i Europa: Paris og Stockholm. Oprettelsen af et informationskontor i København er under forberedelse.

NOGLE FNL-RESULTATER.

Siden FNL startede kampen i 1960 er mere end 400.000 amerikanske og satelitsoldater gjort ukampdygtige.

4/5 af Sydvietnam er befriet.

Mere end 11 millioner indbyggere bor i de befriede områder.

Over to millioner (af tre) hektar jord er fordelt mellem bønderne.

6.000 primær- og højskoler med 500.000 elever er oprettet.

Befrielsesstudiet har produceret 40 film.

200 patriotiske sangere, Befrielseshærens danse- og sanggruppe, samt hundredevis af lokale danse- og teatergrupper er skabt.

Der er oprettet seks lavere medicinske skoler og et uddannelsescenter for læger.

I Sydvietnam har fra januar 1968 til juli 1969 40 provinser og regioner, 130 distrikter, 1.600 byer og storbyerne Saigon, Hue, Cantho, Dalat, Mytho valgt revolutionære komiteer, der varetager folkets interesser.

HUE - en amerikansk massakre.

FNL's påståede massakrer i byen Hue er et argument man ofte møder i diskussioner med modstandere eller med mennesker, der endnu er usikre. Vi bringer her uddrag af et interview med Dr. Alje Vennema fra det hollandske ugeblad HIF-Magazine, 3-9 dec. 1969.

Dr. Alje Vennema er hollænder, specialist i intern medicin og har arbejdet i Vietnam fra marts 1964 til august 1968 som leder af den canadiske hospitalstjeneste. Han arbejder nu som læge i London.

Det lykkedes Dr. Vennema at nå Hue på egen hånd dagen efter, at amerikanerne var rykket ind. (14. februar 1968).

"Jeg kendte byen meget godt. Jeg vidste: dér er et lille hotel og dér er også et. Men da jeg denne gang kom ind i byen, kunne jeg ikke finde noget mere. Der var ikke mere noget."

"Havde der været voldsomme kamphandlinger?"

"Nej, mange indbyggere har fortalt mig, at Befrielsesfronten og nordvietnameserne allerede et par dage tidligere havde trukket sig tilbage. De vidste, at amerikanerne ville komme og sagde: mod den overmagt kan vi alligevel ikke klare os. De var for længe væk. Så kom marineinfanteristerne, og før de drog ind i de forskellige kvarterer skød de alt sønder og sammen. De standsede deres tanks og hele molevitten... .. bang! bang! Folk fortalte mig, at de var blevet bestyrte, da der jo dog ingen fjender var mere. Som afslutning blev sygehuset skudt i grus."

"Var der patienter?"

"Ja, sygehuset rådede over 1300 senge. Men de fleste patienter var i tide kommet tilbage til deres landsbyer."

"Var Hue's indbyggere hjemme i deres huse?"

"Ja, de var hjemme, ingen havde ventet det, der skete."

"Hvor mange ofre, har angrebet kostet?"

"Det ved jeg ikke. Det vil de helt sikkert aldrig fortælle os. Mange, mange ofre."

Song My i stor stil. Hué er kendt som en besværlig by. I de senere år har der fundet fire buddhistiske opstande sted. I slutningen af 1966 havde Ky det største besvær med at erobre byen. Derefter besluttede amerikanerne at trække alt deres civile personel (inklusive læger) bort fra Hué.

"Men allerede dengang sagde undervisningsministeren i Saigon til mig: Det ville være bedre, hvis Hué helt forsvandt fra jordens overflade."

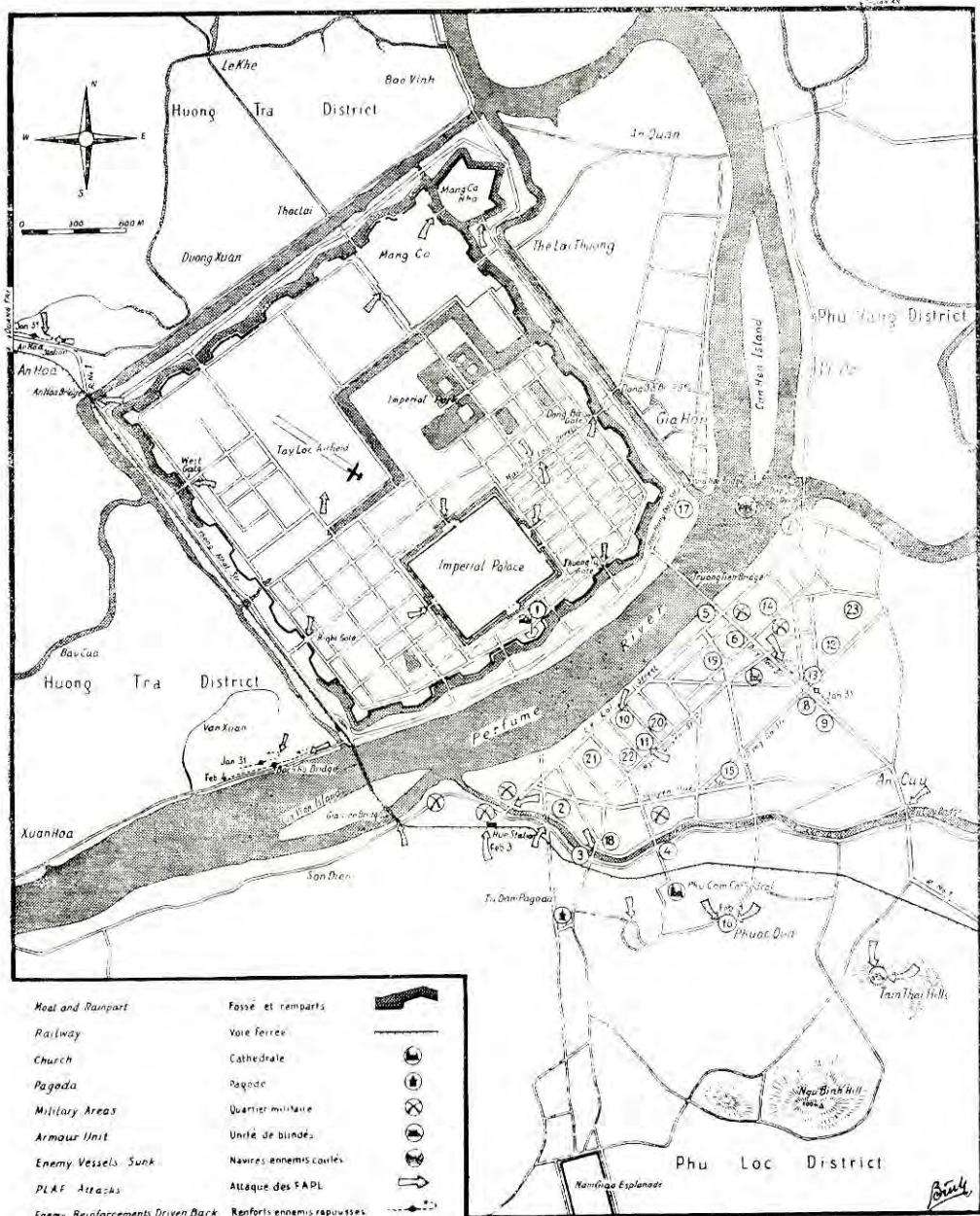
Det gik i opfyldelse. I løbet af Tet-offensiven i begyndelsen af 1968 faldt Hué i Befrielsesfrontens hænder. Amerikanerne pønser på hævn. De varskor deres forbindelser i byen, som i tide fordufter. FNL griber flugten.

Mange, mange indbyggere har fortalt mig, at da Befrielseshæren og nordvietnameserne forlod byen, var intet blevet ødelagt eller stjålet. Amerikanerne har i blinde skudt altting i grus."

Afsnit med forsk. detaljer er her udeladt.

"Den nordlige del af byen var da endnu i Befrielsesfrontens hænder."

"Ja, et par dage efter var jeg i presseklubben, og en amerikansk fotograf fra hæren

**Emneregister
for
VIETNAM-
SOLIDARITET**

**3. Årgang
Nr. 1-8**

VIETNAM - BAGGRUNDS- og OVERSIGTSARTIKLER.

- NR 1. Parissamtalerne viser... af W. Burchett.
- NR 2. Vietnamkrigens finansiering
- NR 2. Hvorfor er USA i Vietnam.
- NR 4. Tilbageslag for USA's Vietnam strategi
- NR 5. Nogle hovedtræk af Vietnams historie. af Knud Jensen.
- NR 8. Interview med general Giap.

VIETNAM - FRONT- OG SITUATIONSBERETNINGER.

- NR. 1. Var det 58 amerikanske liv værd?
- NR. 1. Stor FNL offensiv.
- NR 1. Bombardementernes pris
- NR 3. Situationen i Sydvietnam
- NR 5. US-soldater går ovet til FNL.
- NR 8. Situationen i de befriede områder i Sydvietnam.

DEN PROVISORISKE REVOLUTIONÆRE REGERING.

- NR 4. Revolutionær regering dannet i Sydvietnam.
- NR 5. Den Provisoriske revolutionære Regerings grundlag.

DEN AMERIKANSKE IMPERIALISME.

- NR 1. USA's militærforpligtigelser i udlandet under lup. af Vagn Søndergård.
- NR 1. Den amerikanske imperialisme synker dybere og dybere i Vietnams mudder.
- NR. 1. USA-investeringer i Argentina.
- NR 2. Nixon og Latinamerika.
- NR 2. Sultens slavehær. af Albert Paul Lentin.
- NR 4. Det militær-industrielle kompleks
- NR 4. Om bekæmpelse af nationale befrielseskrige. Uddrag af tale holdt af Westmoreland
- NR 7. USA-imperialismens militære aspekter.
- Nr 8. Den amerikanske imperialismes problemer. Kommentarer til artikel af Kissinger.

PARISFORHANDLINGERNE.

- NR 2. Forhandlingerne i PARIS.
- NR 4. Parisforhandlingerne. Af W. Burchett.

KEMISK/BIOLOGISK KRIGSFØRELSE.

- NR 4. USA's kemisk/biologiske krigsførelse. Af Per Sørup.
- NR 4. Bakteriologiske våben med rutefly.
- NR 5. Napalm. Af Per Sørup.

NATO.

- Nr 7. Anti-NATO demonstrationen den 19. september.
- NR 7. Den amerikanske imperialisme - NATO - Danmark,
- NR 7. USA, NATO og Danmark.
- NR 7. USA, Grønland og Syddanmark.
- NR 7. B-52 nedstyrtningen.
- NR 7. Om Danmarks betydning for USA og NATO.
- NR 7. Erling Bjøl - en NATO stipendiat.
- NR 7. I Special Forces er der mange slags brandkorps.
- NR 8. Portugal og NATO.

DANSK ERHVERVSLIV:

- NR 1. Danske firmaer i Sydøstasien.
- NR 2. Fra Folketinget (om SAS)
- NR 3. ØK kæmper for fred.
- NR 3. Jørgen Høyers våbenfabrikker i Holland.
- NR 4. Jørgen Høyer.
- NR 5. Bilderbergmødet den 9-11 maj 1969
- NR 5. Dow Chemical i Danmark
- NR 7. Jørgen Høyer.
- NR 7. Note 1 om dansk erhvervsliv og den amerikanske imperialism.
- NR 7. Note 2 om dansk erhvervsliv og den amerikanske imperialism.
- NR 7. Note 3 om dansk erhvervsliv og den amerikanske imperialism.
- NR 7. Note 4 om dansk erhvervsliv og den amerikanske imperialism.
- Nr 8. Dansk erhvervsliv og u-landene. Af Bent Visti.

UDHÆNGSSKABET.

- NR 1. Detjent B.P. Sørensen
- NR 2. Kriminalbetjent Erik B. og kollega.
- NR 3. Mogens Brandtoft - fotograf ved Reflex.
- NR 4. Frihedsalliancen.
- NR 5. Rebild - danske og amerikanske uniformer i aktion mod demonstranter.
- NR 6. Thor Dahl Jensen.
- NR 7. Erik Bøje Larsen - dansk venstrefløjs 007.

ANMELDELSER.

- NR.2. Hvordan er vietnameserne? Inel Kledal anmelder "Hanoi" af Ausan McCarthy og "Trip to Hanoi" af Susan Sontag.
- NR 5. Notitser om det kulturelle liv i Vietnam. Anmeldelse af Peter Weis bog.
- NR 8. Verdenslitteraturen, Vietnam og os. Anmeldelse af "Kim och Kieu" af Peter Søby.

Afrika.

- NR 3. Næste fase i Sydafrika.
- NR 6. Oversigt over nogle af de afrikanske befrielsesbevægelser. Af H-L. Andersen og Ingela Kyrre.

ASIEN.

- NR 1. Amerikanske bomber over Laos.
- NR 3. Laos - det andet Vietnam.
- NR 3. Voksende modstandskamp i Sydkorea. Af Nikolaj Lohmann.
- NR 6. Oversigt over nogle af Asiens befrielsesbevægelser. Af Knud Jensen.
- NR 2. Thailands folk rejser sig.
- NR 2. Thailands Patriotiske Fronts Program.

LATINAMERIKA.

- NR 6. Oversigt over nogle af befrielsesbevægelserne i Latinamerika. Af Jose Bresciani, Merete Knudsen, Nikolaj Lohman, Jens Lohman
- NR 8. Revolutionære bevægelser i Guatamala. Af Merete Knudsen.
- NR 8. Appel om støtte til Hugo Blanco.

DIVERSE NOTTISER.

- NR 2. Joris Ivens ønsket.
- NR 4. De grønne baretter.
- NR 4. Hilsen til FNL.Digt af Sara Lidman.
- NR 4. Hvad US-soldaten skal lære.
- NR 5. Læserbreve fra Life.
- NR 8. Røde kors i Saigon.

UDTALELSER, RESOLUTIONER M.M.

- NR 1. Ho Chi Minhs Nytårsbudskab.
- NR 4. FNL's ti punkter af 8/5 1969
- NR 6. Ho Chi Minhs politiske testamente
- NR 8. Udtalelse fra Vietnam-Solidaritets redaktion i anledning af bladets beslaglæggelse.

AMERIKANSKE DESERTØRER - MODSTANDEN I DEN AMERIKANSKE HÆR.

- NR 1. Sverige garanterer desertører, at de kan blive.
- NR 1. ASU - de amerikanske soldaters fagforening. Af Knud Jensen.
- NR 1. Desertør-komiteen.
- NR 2. Sit Down strejke koster 16 års straffearbejde.
- NR 8. Desertørsagen - eller hvordan "humanismen" praktiseres.

27. APRIL SAGEN.

- NR 1. 27. april retsagen genoptages.
- NR 5. 27 april 1968.

VIETNAMBEVÆGELSEN.

- NR 1. Hvor skal De hen, mr Backlash? Af Ellen Brun.
- NR 1. Humanitær hjælp eller politisk solidaritet. Af Otto Sand.
- NR.2. Vietnam-Indsamlingen.
- NR 3. Vietnam komiteernes Forskergrupper.
- NR 3. Hvad skete der efter den 27. april?
- NR 3. Tran Van Hue's besøg i Danmark. Samtale med Tran Van Hue.
- NR 4. FNL-besøg i København.
- NR 5. Giro 16 16 genåbnet.
- NR 5. Bilderbergmødet.
- NR 7. 15.november demonstrationen.
- NR 8. 15.november demonstrationen.
- NR 8. Vietnam-Solidaritet - uddrag af prof. Ole Krarups kronik.

VIETNAMBEVÆGELSEN I UDLANDET.

- NR 1. Politiforfølgelse af norske vietnamaktivister.
- NR 1. Demonstrationer i Belgien og Frankrig.
- NR 4. Vietnamkonference i OSLO.
- NR 4. Stockholmskonferencen om Vietnam.
- NR 3. Vietnambevægelsen i Sverige. Af Harald Holst.
- NR 5. FNL gruppernes kongres i Uppsala. Af Carsten Melander.

VOLD.

- Nr 3. Vold:et politisk redskab. Uddrag af Skolnick-rapporten ved Knud Jensen.

kom hen til mig. Han råbte: Vil De se noget? "Befrielsesfronten myrder altså sine politiske modstandere?" Kl. et er der en fest med helstegt kød! Hvad mener De? spurgte jeg. Han sagde: Vi skal have et napalmangreb.

Så begyndte bombardementet af det nordlige Hué. Min tanke var: her har jeg en chance. Jeg havde ofte behandlet patienter med napalmsår, men jeg havde aldrig været i nærheden af heden og flammerne. Jeg så det fra den anden side og fotograferede. Ikke længe efter gik jeg over den sønderskudte bro. I kvartererne ved floden fandt jeg ikke ét levende væsen. Før bombardementet begyndte var der allerede flygtet mange mennesker. Men de, som ikke havde kunnet flygte, var omkommet - brændt ihjel.

Gaderne var fulde af lig. Jeg har kun fundet et lig af en nordvietnamesisk soldat. I mellemtiden gik sydvietnamesiske regeringsstyrker ind i ruinerne af butikker og beboelseshuse og læssede alt, hvad de kunne finde, på lastbiler. TV-apparater, radioer, alt muligt."

"Og Hué's kunstskatte?"

"De befandt sig for størstedelens vedkommende i paladset. Alle, jeg talte med, sagde, at Befrielsesfronten havde efterladt alt uskadt. Saigons plan var, at regeringstroppe selv skulle indtage paladset, for at kunne fremstille det, som om de - og ikke amerikanerne - havde gjort den væsentligste indsats. De ødelagde paladset, og tog utallige kunstgenstande med sig."

"Befrielsesfronten skal have efterladt en massegrav med 2300 døde."

"Det vil sige: Der var forskellige massegrave. I hvert kvarter, hvor Befrielsesfronten overtog magten, indsatte de direkte deres egne domstole. Der var udfærdiget en liste. De der stod på den, blev hentet. Jeg kendte således en vietnamesisk officersfamilie i den nordlige bydel. Officeren havde to tjenestefolk, som blev dårligt behandlet og dårligt betalt. De var begge medlemmer af Befrielsesfronten. Officeren var stærkt involveret i korruption og sortbørshandel og havde altid amerikanere på besøg. Tjenestefolkene havde skrevet alt op. Officeren blev straks hentet, stillet for domstolen og skudt bag skolebygningen. Der var der en massegrav med 40 til 50 mennesker. I den sydlige del af byen så jeg endnu en grav. Det var allesammen lig af regeringsejendomsfolk, militærpersoner og folk, som havde været meget politisk aktive imod Befrielsesfronten."

"Når de havde forøvet misgerninger. For eksempel medlemmer af det politiske parti, som havde skudt mistænkte på åben gade. Men jeg talte også med en katolsk præst, som om søndagen prædikede for amerikanerne. Han stod på listen og blev hentet. Ved domstolen var to studenter, som kendte ham og som erklærede, at han aldrig havde gjort noget mod folket. Han blev frikendt."

"Der er i mellemtiden blevet skrevet om tre tyske læger og den enes kone, som alle skal være blevet ført bort af Vietcong?"

"Det forhold har jeg undersøgt. Jeg kendte de mennesker udmærket. De var politisk aktive for Saigonregeringen og imod Befrielsesfronten - især hustru. Formodentlig er de blevet arresteret af Befrielsesfronten og bragt til en pagode udenfor byen. Der har de siddet i 23 dage. Så holder historien op indtil deres lig bliver fundet seks uger senere af en student fra Hué. De havde alle mere end ét sår, og kvindens ansigt var halvejs flånet væk. En henrettelse er således usandsynlig. Jeg går ud fra, at de ved den amerikanske opmarch er blevet dræbt ved granatbeskydning. Pagoden, hvor de havde siddet fanget, var ødelagt. Men ingen i egnen ville fortælle noget. De var bange. Da jeg gik hen for at spørge hos folk, der havde haft opsyn med pagoden, kom en sydvietnamesisk militærperson ind og sagde: Sig ikke noget til denne fremmede."

VIETNAM-APPEL.

Stockholmskonferencen for Vietnam har udsendt en appel, som de beder så mange mennesker og organisationer som muligt slutte op om:

I respekt for det vietnamesiske folks fundamentale nationale rettigheder, uafhængighed, suverænitæt, enhed og nationale integritet, og det sydvietnamesiske folks ret til selvbestemmelse

kræver vi

at de amerikanske og allierede tropper fuldstændigt, øjeblikkeligt og ubetinget trækkes ud af Sydvietnam.

Stockholmskonferencen for Vietnam, David Bagares gata 22 - 24. 11138 Stockholm.

HEMMELOGE CIA PLANER AFSLØRET

Også i dette nummer af Vietnam-Solidarit-tet ser vi os i stand til at offentliggø-re hidtil ukendte "hemmelige" militære planer, der klart illustrerer betydningen og konsekvenserne af vores NATO-samarbej-de med USA. Det drejer sig om CIA planer som skulle tages i anvendelse i tilfælde af et krigsudbrud i Europa (øst og vest), samt planer for kontrarevolutionære ope-rationer for det tilfælde, at en USA venlig regering skulle blive erstattet af en u-venlig. De hemmelige planer er oprindelig offentliggjort af den engelske anti-atom kampagne, som har modtaget fotokopier af planerne fra en person, som var ansat i generalmajor Horst Wendlers stab. Wendler var en af de mange tyske officerer, som be-egik selvmord i 1968.

Også det amerikanske blad Guardian har be-skæftiget sig med de hemmelige CIA planer, og det er herfra de følgende oplysninger stammer.

Planerne omfatter kernevåben, biologisk og kemisk krigsførelse samt CIA koordinerede "modstands" og "guerilla" operationer med deltagelse af "U.S. Army Special For-ces".

Planen omfatter både østlandene og ven-ligtsindede vestlande incl. Danmark. Der er instrukser for oprettelse af militære regeringer og udførsel af "guerilla"-ope-rationer bag fjendens linier, men det for-udsættes at man inden udbruddet af fjendt-lighederne etablerer kontakter mellem CIA og venligtsindede lokale kræfter. I tilfælde af krigsudbrud eller sociale om-væltninger er det meningen iflg. CIA pla-nen, at de lokale CIA-agenter skal starte oprettelsen af lokale "modstands"bevægel-ser, udføre sabotageaktioner, propagandere mod det lokale styre, opfordre til civil ulydighed og ikke-kooperering samt påbe-gynde en organisering af regulære "guer-rolia"styrker. Alt dette som nævnt under opsyn af CIA og med passende assistance fra "U.S. Army Special Forces."

Planerne for CIA ledede guerillaoperation-er i østlandene forekommer ret fantastiske

men det er som sagt CIA planer, og fra den kant kan man vente sig alt.

Derimod er planerne for kontrarevolution-ære operationer i tilfælde af at der sku-llle opstå anti-imperialistiske regerings-dannelser i Vesteuropa, kendt fra anden si-de (Prometheus planen).

Hvem der i Danmark er udpeget af CIA til at lede modstanden mod en evt. anti-im-perialistisk regering vides desværre ikke, men man kan være sikker på at vedkommende ikke står opført i de hemmelige kartote-ker. Desværre har man ikke lov at håbe på, at Nielsen og Pournais er blandt de CIA-udvalgte. Det ville være for godt til at være sandt.

Peter Ege

De filipinske soldater forlader Vietnam - FNL--ordre om at standse alle angreb på de filipinske tropper under tilbagetræk-ningen.

Den filipinske regering har længe loyalt støttet USA's krigspolitik og har sendt sine lejetropper til Sydvietnam for at føre krig mod det vietnamesiske folk sam-men med amerikanerne.

I slutningen af 1969 blev den filipinske regering tvunget til at erklære, at den ville drage alle filipinske tropper i Vi-etnam tilbage. Indtrykket af USA's neder-lag og det filipinske folks pres tvang regeringen til at tage dette skridt.

For at lette de filipinske soldaters til-bagetog og i overensstemmelse med PRG's milde og menneskelige politik gav Syd-vietnams væbnede styrker ordre til, at de filipinske enheder ikke måtte angribes, når blot de overholdt tidstabellen for deres tilbagetrækning og ikke blandede sig med de amerikanske enheder og deres vasaller.

De filipinske soldater, mere end 1000 mand, forlod Vietnam den 15. december 1969.

ARBEJDET!

Normalt ligger det uden for Vietnam-Solidaritets rammer at anmelde kunstbøger; men Broby Johansens værk "Dagens dont gennem årtusinder" har umiddelbart skabt interesse efter den "anmeldelse" som Berlingske Aftenavis har ladet fabrikere: "I Broby Johansens fantasi vrir det med blodtørstige kapitalistiske udsugere, der med pisk i hånden brutalt udnyttede det arbejdende folk, de brede masser, der op gennem tiden angiveligt skal have været menneskehedens eneste værdifulde bestanddel. Helt ud i det tåbelige kommer forfatteren, når han triumferende kan meddele, at Christian den Fjerde skam ikke har bygget Rundetårn, for det gjorde jo bl.a. murere og tømrere" - Stakkels Pilestræde, de er dybt sårede og har ikke forstået, at det, der kaldes masser, er historiens drivhjul. Men det er også noget ganske særligt Broby har bedrevet, gennem illustrationer fra hellerisninger til Chagall, Kina og Vietnam beretter Broby om arbejdets modsigelser, på den ene side glæden ved at arbejde - på den anden side forbandelsen ved udbytningen. Arbejdet er en del af os selv, men vi kan først og kun helt realisere os selv, når udsugerne er borte.

Dagens Dont har tidligere været offentliggjort i artikelform i Dansk Arbejdsmands- og Specialarbejder Forbunds blad - her har serien gjort nytte - og nået sin største og mest hensigtsmæssige udbredelse.

Man kan så undre sig over, at en ombrydning af artiklerne kan gøre bogen så dyr (ca. 90 kr). Det er synd, når der endelig kommer en levende, analyserende kulturhistorie, der, som den selvfølge det er, tager sit udgangspunkt i de arbejdende - og stiller sig solidarisk med dem. Man bør absolut læse mere af den end det åbenbart har været overkommeligt for Berlingske Aftenavis anmelder, thi der er mere læseværdigt stof end indledning og afslutning og de smukke billeder. Broby citerer bl.a. en samtale han engang har haft med Masereel: "Netop de fattigste rundt om i verden, de som har mest brug for forandring af tilstandene, de som er mest revolutionære, kan ikke benytte sig af den pragtfulde farve-tryksopfindelse. Det er alt sammen noget som bliver brugt imod dem. Det kan godt være, at man engang i fremtiden, når kampen mod kapitalismen er endt, vil se ned på de simple træsnit som primitive og tarvelige. Men vi lever nu og det er nu, vi skal gøre vor indsats.

Men livet er andet end arbejde og kamp.

Ja, vist. Privat maler jeg helst vandfarvebilleder i lyse lette farver, det er farverne der gør tilværelsen fri og festlig, men der er et lille stykke arbejde at få til side. Så lange menneskeheds masser er slaver, må et ordentligt menneske gøre, hvad han kan, for at få verden lavet om." Broby har ved at lave artikelserien også lavet simple træsnit.

Knud Jensen

TU hejre: Tu-Thu-Bin: Plakat for effektivisering i landbruget.

LÚA CHIỀM CHỈ GẶT DÂY BỒ
TRỒNG DÂY EM CỎ KIP MÙA TẮM TANG

NATO som fredeligt undertrykkelsesinstrument.

Gallupundersøgelser viser, at et flertal af den danske befolkning går ind for NATO, men det kan meget vel vise sig, at den store opbakning skyldes ukendskab til, hvad NATO er. Undersøgelser fra andre lande viser, at der i befolkningen hersker stor usikkerhed. Mange tror f.eks. at NATO er en underafdeling af FN.

Vi har tidligere påvist, at NATO langt fra er den defensive fredsbevarende organisation, man gerne vil have os til at tro. Vi er kommet i besiddelse af et materiale, som klart viser, at man inden for NATO ikke blot forbereder sig på at slå nationale rejsninger ned (brandkorpsene), men også i høj grad arbejder på den ideologiske front.

Det er almindeligt kendt, at den akademiske verden fra universitetsprofessorer til gymnasiaster gennem mange år har været forsøgt købet via stipendier og NATO-bus. Men til trods for at en del har ladet sig købe (jfr. prof. Bjøl), har det været umuligt at engagere ungdommen for NATO. Det giver anledning til bekymring. Derfor har Atlantpagtrådets Undervisnings- kultur og informationsafdeling i august 1969 ladet udarbejde en rapport over årsagerne til studenterurolighederne med forslag til, hvorledes man bedst kan "tilpasse" ungdommen.

Det hedder indledningsvis i rapporten: "Den borgerlige kultur i Atlantpagtlandene angribes idag af nye stærke samfundskræfter. Disse udgør ikke blot en trusel mod de respektive landes regeringer og den internationale orden, men er også en fare for de højere samfundsværdier i vor civilisation."

Det er galt fat med ungdommen i det hele taget, men værst står det dog til med studenterne: "De radikale studenter (en lille minoritet) er nihilister, antiliberales, antidemokratiske, elitedyrkere og autoritære. For dem er revolutionen snarere et mål end et middel."

Rapporten afsluttes med et tipunksprogram for, hvad der kan gøres. I punkt to hedder det bl.a., at TV i den vestlige verden bør finde frem til en fælles etisk holdning i forbindelse med dækning af vold og antisocial opførsel (der tænkes vel her på demonstrationer) og at der bør lægges pres på TV for at få det til at lægge mere vægt på konstruktive forsøg på at ændre samfundet. "Est afgørende er vel nok { tre:

"Autoriteten skal genindføres og styrkes, især på universiteterne. Det ville sikkert være gavnligt om universitetsrektorers rådførte sig med hinanden på internationalt plan."

I et tillæg til rapporten hedder det bl.a.: I betragtning af, at unge mennesker bør vide mere om NATO's mål og fortjenester, i betragtning af, at NATO's karakter og arbejde for øjeblikket bliver misforstået af en stor del af de politisk aktive unge og i betragtning af, at de politisk aktive unge af idag, er fremtidens politiske ledere anbefaler Atlantpagtrådet at der afholdes en konference mellem medlemslandenes undervisningsministerier med det formål at sikre, at der i skolernes historiebøger bliver indføjet tilstrækkelige oplysninger om NATO's arbejde og resultater gennem de første tyve år af NATO's eksistens."

KRÆV USA UD AF VIETNAM – NATO UD AF DANMARK

1. FORTSAT KRENGELSE AF NORDVIETNAMS LUFTTERRITORIUM - SPIONAKTIVITETER.

November 1968:	600 angreb af 500 rekognosceringsfly	
December 1968:	900 angreb af 700	-
Januar 1969 :	700 angreb af 450	-
Februar 1969:	500 angreb af 320	-
Marts 1969:	700 angreb af 500	-
April 1969:	800 angreb af 500	-
Maj 1969:	1300 angreb af 800	-
Juni 1969:	1350 angreb af 830	-
Juli 1969:	1400 angreb af 1090	-
August 1969:	1450 angreb af 1100	-
September 1969:	1200 angreb af 1000	-
Oktober 1969:	680 angreb af 350	-

I de sidste seks måneder var det månedlige gennemsnit af USA-rekognosceringsfly 900 - det vil sige næsten dobbelt så meget sammenlignet med de første seks måneder (ca. 500 overflyvninger om måneden).

USA-fly overfløj Hanoi 85 gange og Haiphong 120 gange i løbet af de forløbne 12 måneder. 25 provinser og byer blev overfløjet af USA-fly.

2. VOLDSSOMME ANGREB MOD BEBOEDE OMRÅDER FRA NGHEAN TIL DEMARKATIONSLINIEN (17 til 19 breddegrad).

a. LUFTANGREB:

November 1968:	8 angreb mod Quangbinh- og Ngheanområdet.
December 1968:	42 angreb mod Nghean, Hatinh, Quangbinh og Vinhlinh.
Januar 1969:	17 angreb mod de tre ovennævnte provinser.
Februar 1969:	13 angreb mod Quangbinh provinsen og Vinhlinh-området.
Marts 1969:	134 angreb mod Nghean, Hatinh, Quangbinh og Vinhlinh
April 1969:	90 angreb mod - - - og -
Maj 1969:	63 angreb mod - - - og -
Juni 1969:	37 angreb mod - - - og -
Juli 1969:	111 angreb mod - - - og -
August 1969:	39 angreb mod Hatinh, Quangbinh og Vinhlinh
September 1969:	32 angreb mod Quangbinh og Vinhlinh
Oktober 1969:	22 angreb mod Nghean, Quang og Vinhlinh-

I de forløbne 12 måneder fandt 608 luftangreb sted, det vil sige tre angreb mod befolkede områder hver anden dag og mere end 50 angreb om måneden, 36 systembombninger af strategiske B52-maskiner blev registreret.

Alle de 23 landsbyer i Vinhlinh-området, alle seks distrikter i Quang-Binh provinsen, fire ud af otte distrikter i Hatinh provinsen, tre ud af 17 distrikter i Nghean provinsen blev udsat for luftangreb. Tusindvis af bomber og granater af alle slags blev anvendt under disse angreb.

I løbet af marts 1969 blev under 37 angreb 540 sprægbomber og tidsindstillede bomber, 30 CBU's (fragmentationsbomber), fem cubic-plintered Shrike kasteværben og 18 raketter anvendt.

I løbet af august 1969 blev 350 sprægbomber, 16 CBU's (incl. tidsindstillede stål-kuglebomber og talrige anti-personelminer, heriblandt disk-miner) og tidsindstillede miner udløst over den vestlige del af Quangbinh og Vinhlinh.

I løbet af de sidste 12 måneder blev Quangbinh angrebet ved 170 lejligheder. Nghean var udsat for 29 angreb mod 20 beboelsesområder. Resultatet var: 25 døde, 40 sårede og en stor mængde nedbrændte og ødelagte beboelseshuse.

b. B-52 aktiviteter.

118 angreb, 36 systembombninger med mere end 3.500 tons sprængstof kastet ned over beboede områder i det vestlige Quang og i Vinhlinh:

Januar 1969:	24 angreb, seks systembombninger med 720 tons sprængstof.
Februar 1969:	6 - ,to - - 180 - -
April 1969:	18 - ,seks - - 540 - -
Juni 1969:	18 - ,seks - - 540 - -
September 1969:	24 - ,otte - - 720 - -
Oktober 1969:	28 - ,otte - - 840 - -

c. Artilleribombardementer mod den nordlige del af demarkationslinien fra amerikanske krigsskibe og fra den sydlige del af Benhai-floden.

November 1968:	5 angreb med 80 granater
December 1968:	8 - - 160 -
Januar 1969:	10 - - 160 -
Februar 1969:	27 - - 300 -
Marts 1969:	34 - - 400 -
April 1969:	12 - - 300 -
Maj 1969:	12 - - 1200 -
Juni 1969:	11 - - 300 -
Juli 1969:	17 - - 619 -
August 1969:	25 - - 540 -
September 1969:	11 - - 180 -
Oktober 1969:	22 - - 650 -

Alle de seks landsbyer i den nordlige del af demarkationslinien blev totalt ødelagt. Hver anden dag blev et angreb registreret.

d. GIFTIGE KEMISKE SPRØJTEMIDLER.

I løbet af juli 1969 sprøjtede USA-fly på syv dage (den 7-9, 15-17 og den 18) giftige kemikalier langs Benhai floden, forgiftede i tusindvis af mennesker i ni landsbyer i den nordlige del af den demilitariserede zone og Vinhlinh området og tilintetgjorde mange kreaturer og en stor del af afgrøden.

NB: Demarkationslinien - læs "den demilitariserede zone".

3. ANTAL NEDSKUDTE USA-FLY.

November 1968:	seks fly	Maj 1969:	ni fly
December 1968:	otte fly	Juni 1969:	syv fly
Januar 1969:	tre fly	Juli 1969:	tolv fly
Februar 1969:	seks fly	August 1969:	tolv fly
Marts 1969:	otte fly	September 1969:	fire fly.
April 1969:	ni fly		

I alt er der i denne periode nedskudt 84 amerikanske fly. Fra den 5. august 1964 til den 31 oktober 1969 er 3.327 USA-fly blevet skudt ned over Den Demokratiske Republik Vietnam.

BEKÆMP DEN AMERIKANSKE IMPERIALISME

KOMITE - NYT

De Danske Vietnamkomiteer afholder sin anden landskonference i dagene 7/8 februar i København. For at få diskussionen om komiteernes politiske linie og organisatoriske former så langt ud blandt vore aktivister som muligt, udkommer Intern Bulletin regelmæssigt med diskussionsindlæg. Er du interesseret i at modtage Intern Bulletin og være med i diskussionen, så ring eller skriv til kontoret i Grønnegade - eller kontakt din lokalkomite.

20 december - solidaritetsaften med FNL.

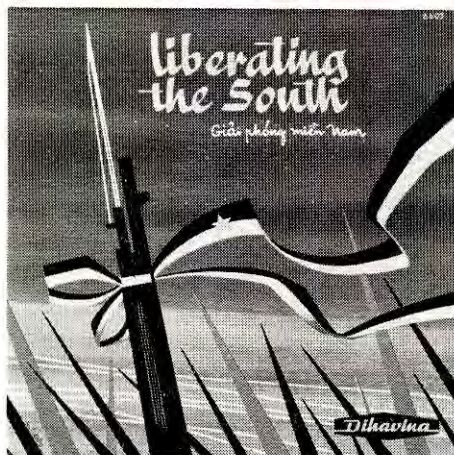
Den 20 december arrangerede DDV en solidaritetsaften med FNL i anledning af Befrielsesfrontens 9 års dag. Ved mødet talte Erik Jensen, DDV, Dr Bosgra fra den hollandske Angola-komite og Le Quang, repræsentant for FNL. Le Quang afsluttede sin tale:

Hvis Nixon-administrationen stadig fortsætter sin aggressionskrig i Sydvietnam, vil det sydvietnamesiske folk stå fast og skærpe kampen mod den amerikanske aggression til den endelige sejr. Ingen form for ydmygelser eller perfid manøvre kan svække det sydvietnamesiske folks jernhårde beslutning. Vi kræver, at USA standser sin aggression, trækker sine egne og alle udenlandske tropper ud af Sydvietnam uden at stille nogen betingelser overhovedet og lader det sydvietnamesiske folk selv ordne dets egne indre anliggender uden nogen indblanding fra udlandet.

Ved denne lejlighed takker vi oprigtigt De Danske Vietnamkomiteer, de politiske organisationer og enkeltpersoner i Danmark for deres sympati for og støtte til vor kamp for national befrielse, og vi beder jer endnu en gang om at forøge jeres støtte og hjælp til vores kamp indtil den endelige sejr over de amerikanske imperialister."

Vietnam-Indsamlingen og De pædagog-studerendes Landsråd overrækker penge til FNL.

Under mødet den 20. december overrakte Vietnam-Indsamlingen, giro 16 16, FNL's repræsentant Le Quang 10.000 kr som en støtte til det vietnamesiske folks kamp. De Pædagog-studerendes Landsråd havde samme dag bevilliget 1.000 kr til FNL, som bestyrelsen overrakte Le Quang.

Vi har fået mange nye ting hjem fra Vietnam, bl.a. gramfonplader, folkekunst, småting, bøger m.m.
Kom op på kontoret eller ring efter en komplet fortegnelse.

Vidste du -

at vi mangler penge - giro
15 16 50

?

Til dækning af sagsomkostninger fra retsagen mod Vietnam-Indsamlingen har vi modtaget:

Klaus Riffbjerg	100 kr
Per Kongstad	100 kr
Betty Larsen	100 kr
Erik Sigsgaard	20 kr
Knud Hermann	100 kr
Erik Clausen	20 kr
René Høgstædt	50 kr

Da omkostningerne andrager 1600 kr modtages bidrag stadig og med stigende glæde. Et evt overskud tilfalder Vietnam-Indsamlingen. Støtte til sagsomkostninger kan sendes til indsamlingens kasserer: Ingela Kyrre, Nystedvej 52, 2500 Valby, mærket "sagsomkostninger".

Støt Vietnams kamp - Støt Vietnam-Indsamlingen. Benyt vedlagte girokort - idag -

Politisk stop for udstilling.

Kunstneren Erik Hagens, der har lavet flere plakater, transparenter m.m. til De Danske Vietnamkomiteer, har besluttet at standse en udstilling af sine billeder, som han efter indbydelse har haft hængende på Lyngby Bibliotek.

Det sker i protest mod viceborgmester Ole Harkjær's politiske censur mod de udstillede billeder. To billeder faldt især den emsige viceborgmester og bibliotekudvalgsmedlem for brystet. Det ene er en karikatur af finansminister Poul Møller. Det andet viser 21 civilklædte betjente,

fotograferet under demonstrationer, og teksten opfordrer til at melde betjentene til De Danske Vietnamkomiteer.

Erik Hagens krævede de to omstridte billeder hængt op igen - eller han ville tage hele udstillingen ned. Efter forhandling med viceborgmesteren bliver det sidste tilfældet.

Den omstridte plakat med de 21 betjente kan købes på De Danske Vietnamkomiteers kontor for kr 5 - eller bestilles på Komiteernes giro 15 16 50 for kr 5,50.

Tabstal for G.I.'s.

De følgende tal bygger på den amerikanske regerings statistikker. De første tal dækker perioden fra 1. januar 1961 til den 8. november 1969. Tallene i parentes viser tilvæksten fra den 1. november til den 8. november.

Døde	39329	(97)
Faldne uden for slagmarken	6926	(46)
Sårede	256849	(698)
Forsvundne eller fangede	1337	

George C. Wallace i Saigon.

Under sit besøg her den 8. november 1969 udtalte Wallace, at han helt og fuldt støttede Nixons krigspolitik i Vietnam, og at nogle af de som var med i antikrigsbevægelsen "var engageret i forræderisk aktivitet". (Guardian)

G.I.s protesterer mod krigen.

600 G.I.s (US-soldater) sultestrejker i Pleiku for at protestere mod "den vanvittige krig" på den amerikanske "thanksgiving day".

Bekæmp den amerikanske imperialisme

Moratorie - dag på ISLAND.

Flere hundrede mennesker deltog den 15. november 1969 i en solidaritetsdemonstration med Vietnam og samme aften overværede omkring 2.000 mennesker et indendørsmøde om Vietnamkrigen. Det er et af de største indendørsmøder, der har været afholdt i Reykjavik.

Informationsmateriale om De Sorte Pantere.

Den danske Solidaritetskomite med De Sorte Pantere har kontortid hver dag kl 11-14 i Grønnegade 37, Tlf 14 15 37. Her kan man købe Pantrenes blad eller bestille et halvårsabonnement for 50 kr. Abonnement kan ligeledes bestilles over giro 2 89 67, Grønnegade 37, 1107 K. Husk at anføre "Panterbladet".

På kontoret kan også købes andet materiale. B.l.a:

Huey Speaks to the Movement 3 kr
Revolution and Education, E. Cleaver .. 3kr
Essays of Huey P. Newton

Plakater: Huey i stolen
Bobby Seale - Kidnapped!
Emory Douglas serie i farve og sort/hvid.

Ankommer snart: Flere Panter emblemer
Elaine Browns LP-plade - Seize The Time!

Vi har også brug for hjælp - al mulig slags. Vi har brug for penge, men vi har også brug for arbejdskraft. Vi har brug

for folk, der kan skrive på maskine, oversætte og hjælpe ved distribueringen af vort materiale. Yderligere oplysning kan fås hos Leif Ringmose eller Søren Theisen i Grønnegade 37 (mellem kl 11 og 14) eller hos Joanna Johannesen tlf 55 43 23.

Husk.. B.P.P., S.C. GIRO 2 89 67.

AL MAGT TIL FOLKET.

Videnskabsmændene og Vietnam.

Uden tvivl har Vietnamkrigen fremprovokeret en tiltagende radikaliserings og et stigende venstreorienteret politisk engagement blandt amerikanske forskere. Et eksempel herpå er den sidst afholdte årskongres for sociologer og socialpsykologer. Under denne kongres erobrede radikale sociologer mødelokalet, trods kraftig modstand fra mere forbenede sociologer, afblæste dt planlagte videnskabelige program og holdt i stedet en mindehøjtidelighed for Ho Chi Minh. (Guardian).

Et andet eksempel er The American Association for the Advancement of Science's (AAAS) sidste årskongres. Under denne fremkom udtalelser som "videnskaben, i stedet for at blive anvendt til folkets gavn, benyttes til at øge militær undertrykkelse af folkelige bevægelser, til at

fremme koncernernes interesser og til bevarelse af det kapitalistiske system." Der blev nedsat et udvalg, der skulle studere virkningerne af den kemiske ødelæggelse af træer og planter i Vietnam. Der blev også vedtaget en resolution, der indtrængende opfordrede forsvarsministeriet til at standse brugen af de fire planteødelæggende midler, som har vist sig at have en endnu større teratogen (fosterbeskadigende) virkning end det berygtede thalidomid. Antallet af nyfødte deformerede og vanskabte børn i Syd-vietnam er steget voldsomt siden de pågældende midler blev taget i anvendelse.

USA stemte i Geneve imod et forslag om forbud mod anvendelse af planteødelæggende kemiske midler. Sverige stemte for. Danmark undlod at stemme.

KAMPSAX I IMPERIALISMENS TJENESTE

Nu skal infrastrukturen udbygges i Indonesien. FN's afdeling for udviklingsprogrammer går ind for, at det indonesiske vejnet skal udbygges. IDA yder gennem Verdensbanken et lån på 28 millioner dollars. Ifølge FN-bladet "Investeringsnyt" har Verdensbanken overdraget en del af projektet til et amerikansk firma, Louis Berger og til det danske Kampsax. Et styk-

ke praktisk u-landshjælp, der kommer et dansk firma til gode. Hvad gør det så, at det indonesiske terrorregime kom til magten efter måske historiens største blodbad: Ifølge den hollandske forfatter J.F. de Zanger blev der myrdet 500.000 mennesker og landet har stadig 80.000 politiske fanger, hvoraf kun ca. 60 hidtil er blevet stillet for retten.

Den danske stat støtter de amerikanske imperialisters krig.

Fra Politiken den 5/12 1969 har vi klipet:

Danmark har bevillet et lån på 20 mill. kr. til Sydkorea. Låneaftalen blev igår underskrevet i Udenrigsministeriet af ministeren for teknisk samarbejde med udviklingslandene, K. Helveg Petersen, og af Koreas ambassadør i Stockholm, Moon Bong Kang. Lånet skal anvendes i forbindelse med opførelsen af fem planlagte koreanske provinshospitaler. Koreanerne vil købe medicoteknisk udstyr til de nye hospitaler hos danske firmaer for alle de 20 mill. kr."

Ja, det er endnu et eksempel på praktisk u-landshjælp: Den danske stat bevilliger 20 mill. kr. til dansk erhvervsliv. Kulturminister Helveg Petersen, der bekymrer sig om mange ting og navnlig tager sig af nedrustning og u-landshjælp, har al mulig grund til at føle sig betydningsfuld: Det stakkels u-land Sydkorea har dog formået at sende 50.000 soldater til Vietnam. En tidligere Saigon-general, Tran Van Don, bekræfter de sydkoreanske troppers grusomheder mod befolkningen med en udtalel-

se om, at det var alle bekendt, at de koreanske tropper i Vietnam havde opført sig værre end alle andre fremmede nationer. Når de sårede koreanske soldater vender hjem til Sydkorea kan de blive hjulpet via dansk u-landshjælp.

GIV DIT BIDRAG TIL USA'S NEDERLAG I VIETNAM - STØT VIETNAM-INDSAMLINGEN GIRO 16 16

VIETNAM NOTER

Nu dages det brødre.

Pentagons officielle data for antallet af amerikanske soldater i Vietnam:

31 august	509800
4 september	509600
11 september	508000
18 september	510200
25 september	511500
2 oktober	509600

Netto tilbagetrækning i løbet af seks uger200

Hvis dette tempo for tilbagetrækningerne opretholdes, vil USA være ude af Vietnam i løbet af 294 år. (I.F.Stone's Weekly).

Arbejderne i byerne protesterer mod de stigende skatter.

Transportarbejdere, rengøringsarbejdere og lærere i Saigon og andre byer har truet med strejker p.g.a. de stigende skatter og de stigende priser på almindelige forbrugsgoder. Priserne på fisk, ris, medicin og benzin er de sidste måneder steget med 40-100 %.

G.I. deserterer til FNL.

G.I. John Sweeny gik over til FNL den 22/2-69. Han har sendt et åbent brev til alle soldater i Sydvietnam, hvori han opfordrer dem til at bekæmpe marionetregimet i Saigon og støtte anti-krigsbevægelsen i USA.

Det tavse flertal.

I en opinionsundersøgelse, som er offentliggjort af det amerikanske ugeblad Time, sagde 65% af de adspurgte, at May Lay massakren er et uundgåeligt træk i krigen, og at den ikke betyder, at USA's deltagelse i Vietnam-krigen kan kaldes umoralsk. Samme standpunkt indtager George C. Wallace.

W.Durchett (Guardian) rapporterer fra Paris.

Forhandlingerne i Paris, som har stået i stampe i månedsvis, fordi USA ikke vil forhandle seriøst, er nu gået i baggear. Et af de sidste symptomer på dette var Agnews angreb den 13. november 1969 på Johnson administrationen og den tidligere Paris delegerede Averell Harriman for at have skabt en situation hvor USA "gav en af de største militære indrømmelser i verdenshistorien, for at opnå enighed med fjenden om forhandlingsbordets form". Agnews bemærkning er ikke alene forkert, men viser også, at Nixon prøver at forkaste de små fremskridt, der er sket under Parisforhandlingerne.

Agnews bemærkninger overensstemmer kun alt for godt med Nixon's hånlige afvisning af Ho Chi Minhs 15. juli kommuniké, hvori det erklæres, at "med god vilje og ved fælles anstrengelser, vil det være muligt for deltagerne i Vietnamkrigen at finde frem til en korrekt løsning på det vietnamesiske problem". Yderligere har den nuværende Paris delegerede Henry Cabot Lodge fornylig forkastet et forslag om bilaterale (tosidede) forhandlinger mellem den Provisoriske Revolutionære Regering (P.R.G.) og USA. Vietnameserne betragter dette standpunkt som ulogisk, fordi USA tidligere har haft 11 samtaler med Hanoi repræsentanter uden Saigon-regimets tilstedeværelse.

Også PRG's tilbud om at ville forhandle med et Saigon-regime ledet af "big" Minh (general som ledede det CIA-støttede kup i 1963, som førte til Diems afsættelse og drab), om dannelsen af en koalitionsregering, som skulle lede de efterfølgende frie valg, er blevet afvist af USA.

Nixon administrationens eneste alternativ til de forskellige konstruktive planer fra PRG er stadig "frie valg" ledet af det nuværende Saigon regime støttet af adskillige hundrede tusinder USA-soldater.

